

Práce je rozdělena do pěti kapitol. První je pokusem zachytit nejvýznamnější právní momenty, které se staly v období, kdy se Slovákům naskytla možnost vymanit se ze spojení s habsburskou velmocí a zformovat se spolu s dalším slovanským národem v samostatný demokratický stát, resp. zklamání určité politicky aktivní části slovenského obyvatelstva z nenaplněných představ o státoprávním uspořádání v rámci společného československé státní. Tato kapitola pak ve své druhé polovině nabízí přehled událostí, které již bezprostředně vedly ke vzniku prvního samostatného slovenského státního celku a především se zaměřuje na poukázání na pouze teoretickou samostatnost Slovenské republiky, která se fakticky nacházela ve vazalském poměru k Hitlerovu Německu, a která si nejen kvůli této skutečnosti vysloužila označení „nacistický satelit“.

Kapitola třetí je studií slovenské ústavní listiny, pokusem o její charakteristiku a zhodnocení.

Vývoj slovenského režimu v letech 1939 – 1945, jeho fašizaci a to „legální cestou“, na podkladě celé řady právních norem, které postupně zaváděly totalitní právní pořádek, je obsahem čtvrté kapitoly.

Poslední kapitola zachycuje jednu z nejšmutnějších a nejostudnějších skutečností slovenských dějin, protižidovské zákonodárství, jehož tvorbou a aplikací se slovenský režim naprosto zdiskreditoval, a které stálo na počátku tragédie slovenských Židů.